

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Grønland er blevet medlem af Global Forum. Organisationen har til formål at mindske risiciene for international skattesvig. Det sker bl.a. ved, at medlemslandene deltager i udveksling af visse skatterelevante oplysninger med hinanden. Naalakkersuisut har således med hjemmel i § 35 a i landstingslov om forvaltning af skatter (skatteforvaltningsloven) udstedt 2 bekendtgørelser (bekendtgørelse nr. 13 af 30. august 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet (CRS) og bekendtgørelse nr. 5 af 3. maj 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA(FATCA)), som pålægger de indberetningspligtige (pt. de 2 pengeinstitutter) at indberette visse oplysninger, der kan være relevante for udenlandske skattemyndigheder senest den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører.

Der er i Global Forum aftalt en international standard der indebærer, at de indberetningspligtige skal opbevare data der skal udveksles i henhold til bekendtgørelse nr. 13 af 30. august 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, i mindst 5 år fra indberetningsfristen den 1. maj. Forslaget har til formål at sikre, at Grønland lever op til dette krav. De berørte indberetningspligtige vil således skulle opbevare dataene 4 måneder længere end efter de gældende regler.

OECD's fælles indberetningsstandard kræver, at jurisdiktionerne har regler om, at indberetningspligtige finansielle institutter skal føre fortegnelser over, hvilke foranstaltninger de har foretaget, og over de beviser, der har været benyttet i forbindelse med udførelsen af due diligence-procedurerne til identifikation af indberetningspligtige finansielle konti efter standarden. Sådanne fortegnelser skal være til rådighed i en tilstrækkelig lang periode og under alle omstændigheder i en periode på mindst 5 år efter udløbet af den frist, inden for hvilken det indberettende finansielle institut skal indberette de oplysninger, der skal indberettes i henhold til standarden. Dette fremgår af pkt. 7 i OECD's kommentarer til sektion IX i den fælles indberetningsstandard, offentliggjort i "Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters". Efter OECD's standard skal det materiale, der ligger til grund for indberetningen, herunder de due diligence procedurer, der har været gennemført for at identificere de finansielle konti, som skal indberettes, således opbevares i 5 år fra udløbet af indberetningsfristen. Efter § 107 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 13 af 30. august 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet er indberetningsfristen den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er den 1. maj en lørdag, søndag eller helligdag, er fristen den nærmest følgende hverdag, det samme

gælder for § 69 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 5 af 3. maj 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA.

I forbindelse med en gennemgang af den grønlandske implementering af OECD's fælles indberetningsstandard har Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes på denne baggrund påtalt, at den grønlandske lovgivning vedrørende opbevaringsfristen ikke lever op til OECD's Global Forum standard.

FATCA informationerne er ikke omfattet af den internationale Global Forum standard, men for at skabe sammenhænge i lovgivningen foreslås det at inkludere disse data. Det formodes at gøre det lettere for de indberetningspligtige finansielle institutter at koordinere opbevaringen af både FATCA og CRS data.

Forslaget er desuden et udtryk for et ønske om at styrke en korrekt skattebetaling inden for deleøkonomien.

Deleøkonomi er et område som er i hastig udvikling. Der er tale om en forretningsmodel, hvor privatpersoner sælger tjenester eller udlejer ejendele som ikke anvendes fuldt ud.

Et centralt kendetegn ved aktiviteter i delingsøkonomien er, at en tredjepart formidler kontakt mellem udbyder og efterspørger. Tredjeparten opererer som en platform som kobler udbyder og efterspørger sammen. Platformen er ofte digital og ejeren af den digitale platform er normalt et selskab.

Aktører i deleøkonomien opererer i mange tilfælde på markeder hvor også mere traditionelle og professionelle aktører opererer. Der er skattemæssigt ingen forskel mellem deleøkonomien og mere traditionelle former for formidling af varer og tjenester.

Aktiviteter i deleøkonomien er omfattet af de almindelige skatteregler som foreskriver, at den skattepligtige skal give rigtige og fuldstændige oplysninger om egne indtægtsforhold til skattemyndigheden. Den skattepligtige skal i henhold til landstingslov om forvaltning af skatter således oplyse skatteforvaltningen om enhver form for indtægt i forbindelse med den årlige selvangivelse. Den skattepligtiges generelle pligt til at oplyse om egne forhold til skattemyndigheden er en grundlæggende forudsætning for, at skatteforvaltningen har det nødvendige overblik, over den skattepligtiges økonomiske forhold, til at kunne foretage en korrekt skatteansættelse, og sikre et velfungerende skattesystem.

I tillæg til de oplysninger som skattemyndigheden modtager fra de skattepligtige, modtager skattemyndigheden også tredjepartsoplysninger, i henhold til kapitel 6 i landstingslov om

forvaltning af skatter. Reglerne indebærer, at en række tredjeparter uopfordret skal give skatteforvaltningen oplysninger, som er relevante for andres skatteforhold. Blandt andet giver arbejdsgivere en række oplysninger om sine arbejdstagere til skattemyndigheden, ligesom at banker giver oplysninger om deres kunder. Derudover har skatteforvaltningen mulighed for at indhente oplysninger fra andre tredjeparter i forbindelse med kontrol af, om den skattepligtige har opfyldt sin skattepligt.

Udlejere i deleøkonomien er som regel privatpersoner, der kan have et begrænset kendskab til skattereglerne inden for det område de udøver aktivitet på. For mange udlejere er der således tale om en tillægsaktivitet ved siden af et ordinært arbejde mv., hvorfor de kan være mindre opmærksomme på, at aktiviteten er skattepligtig. Ved at Skattestyrelsen medtager de indberettede oplysninger på den fortrykte selvangivelse, vil det medvirke til at lette skatteprocessen for de skattepligtige.

For skatteforvaltningen vil en oplysningspligt for formidlingsselskaberne give information, som sætter myndighederne i stand til at sikre en bedre efterlevelse af skattepligten i forbindelse med udleje af fast ejendom.

Forslaget indeholder desuden et forslag om oplysningspligt for formidlere af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl, kunst og husflid, når salget udgør en B-indkomst for erhververen.

Hovedsigtet er salg via de kommunale brætter, men også salg via elektroniske formidlingstjenester eller andet omfattes af forslaget.

Forslaget omfatter kommissionssalg og andet salg hvor formidleren modtager et vederlag for at have formidlet salget. Indhandling falder derimod uden for forslaget, idet indberetningspligten i disse tilfælde følger af lovens § 33 a, stk. 1.

En oplysningspligt for formidlere vil medvirke til at sikre en bedre efterlevelse af skattepligten.

Forslaget vil samlet medvirke til at sikre en bedre skatteproces både for den skattepligtige og for skattemyndighederne. Samtidig vil det bidrage til ligebehandling og mere lige konkurrencevilkår, samt medvirke til at hindre skatteunddragelser.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det foreslås at de grønlandske regler vedrørende opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, bringes i overensstemmelse med de internationale standarder.

Det foreslås således, at grundlaget for indberetning af data med tilknytning til udlandet skal opbevares i 5 år fra udløbet af rapporteringsfristen den 1. maj.

Med forslaget betyder det, at oplysninger om finansielle konti i 2018 og grundlaget herfor, der skal indberettes senest den 1. maj 2018, skal opbevares frem til den 1. maj 2024, modsat i dag hvor regnskabspligtige skal opbevare regnskabet med tilhørende bilag i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsår. Reglerne finder også anvendelse for dem som skal foretage indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet. Det betyder, at oplysninger vedrørende 2017 om indberetningspligtige konti og grundlaget herfor, der skulle indberettes den 1. maj 2018, ikke skal opbevares længere end til den 31. december 2022.

Det foreslås desuden, at den som gennem en digital formidlingstjeneste formidler udleje af fast ejendom, skal give skatteforvaltningen oplysning om hvad der er formidlet og om betaling for dette til udlejer.

Oplysningspligten foreslås afgrænset til tredjeparter, som har oplysninger om faktisk gennemførte transaktioner, herunder oplysninger om indholdet af formidlingen og om betaling af vederlaget.

Det foreslås, at oplysningspligten også skal gælde for formidlere som opererer gennem andre formidlingskanaler end digitale platforme, men hvor betalingen for lejeforholdet er foretaget via formidlingstjenesten.

Endelig foreslås det, at den der mod vederlag via brætter, digitale platforme eller lignende formidler salg af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl, kunst og husflid, når salget udgør en B-indkomst for erhververen, hvert år skal give skatteforvaltningen oplysning om, hvad der er formidlet, hvem der har modtaget betalingen og hvor stort et beløb erhververen har modtaget m.v.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter, som senest er

	ændret ved Inatsisartutlov nr. 11 af 1. juni 2017, foretages følgende ændringer:
	<p>1. Efter § 18, stk. 4, indsættes: “ <i>Stk. 5.</i> Grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatters § 35 a, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig, skal opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen efter regler udstedt i medfør af § 35 a.”</p>
	<p>2. Efter § 33 d indsættes: ” § 33 e. Den, der gennem en digital formidlingstjeneste formidler udleje af fast ejendom samt betaling herfor, skal til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give skatteforvaltningen oplysning om formidlingens indhold, herunder oplysninger om modtageren af lejebetalingen, den udlejede enhed, udlejedøgn, samt størrelsen af den formidlede betaling, kontonummer hvortil lejen er indbetalt, samt oplysninger om udlejeren, herunder navn, adresse, cpr nr. eller lignende oplysninger som er egnet til sikker identifikation af udlejeren. Oplysningspligten gælder ikke for hoteller, pensionater og lignende næringsvirksomhed som udelukkende formidler leje af rum eller lejligheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Oplysningspligten efter stk.1 gælder også formidling af udleje af fast ejendom som ikke sker gennem en digital formidlingstjeneste, når betalingen for tjenesten er formidlet gennem formidlingstjenesten.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Oplysningspligten gælder ikke for hoteller, pensionater og lignende næringsvirksomhed som udelukkende formidler leje af rum eller lejligheder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1 og 2.</p> <p>§ 33 f. Den, der mod vederlag formidler salg af produkter der stammer fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl, kunst eller husflid, når salget udgør en B-indkomst for erhververen, skal til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give skatteforvaltningen oplysning om formidlingens indhold, herunder oplysninger om modtageren af betalingen for produkterne, ved oplysning af navn, adresse og cpr nr., samt størrelsen af den formidlede betaling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger efter stk. 1.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2020.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medvirke til at sikre en bedre skatteproces.

Tredjepartsrapportering fører i mange tilfælde til en højere efterlevelse og bedre kvalitet på rapporteringen.

De nye oplysningspligter skønnes at medføre øgede udgifter i forbindelse med indføringen af ordningen, herunder tilpasning af eksisterende edb-systemer samt øgede ressourcer i

forbindelse med at sikre at kvaliteten af de modtagne oplysninger er tilfredsstillende, særligt i indførfingsfasen. En højere efterlevelse og bedre kvalitet på rapporteringen forventes dog omvendt at frigøre en del af de ressourcer, som i dag anvendes i forbindelse med ligningen.

Idet de forventede øgede skatteindtægter ligger inden for de usikkerhedsmargener der allerede er i fastsættelsen af de kommende års skattebetalinger, findes det ikke nødvendigt at ændre i de allerede skønnede skatteindtægter for 2020 og frem.

De øgede udgifter ifm. de nye oplysningspligter, herunder tilpasning af eksisterende edb-systemer samt øgede ressourcer i forbindelse med at sikre at kvaliteten af de modtagne oplysninger er tilfredsstillende, særligt i indførfingsfasen, forventes i alt at udgøre ca. 250.000 kr. i lønninger og 250.000 kr. i IT.-merudgifter for Skattestyrelsen i hhv. 2020 og 2021. Disse merudgifter vil blive indarbejdet som ændringsforslag til 2. behandlingen af FFL 2020, såfremt nærværende lovforslag vedtages.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om ændring af opbevaringsperioden for grundlaget for indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vil desuden medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, i og med at de indberettende finansielle institutter bliver forpligtet til at udskyde eventuel sletning af data, som følge af udvidelsen af opbevaringsperioden.

Forslaget om oplysningspligt for formidlingselskaber og aktører der opererer som formidlere inden for udlejebranchen eller af produkter hidrørende fra fiskeri, forventes at medføre ekstra udgifter til administration i forbindelse med identificering og indhentning af information om udlejer og det udlejede samt rapportering til skatteforvaltningen.

Udgifterne vil afhænge af hvilke oplysningerne formidlingselskaberne i forvejen modtager.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget vil ikke have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget om oplysningspligt for formidlingselskaber og formidlere af produkter hidrørende fra fiskeri vil medvirke til at sikre en mere korrekt skattebetaling.

De indhentede oplysninger vil blive forhåndstrykt på selvangivelsen, hvilket forventes at medvirke til at lette skatteprocessen hos den skattepligtige, og samtidig sikre en mere korrekt skattebetaling.

Forslaget vil ikke have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 25. marts 2019 til 29. april 2019 været til høring hos Deloitte, Grønlands Revisionskontor, BK Revision, Ey Grønland, GrønlandsBanken, BankNordik, Grønlands Erhverv, NUSUKA, SIK, KANUNUPE, Formandens Departement, Departementet for Erhverv og Energi, Departementet for Boliger og Infrastruktur, Departementet for Natur, Miljø og Forskning, departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Departementet for Sundhed, Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Departementet for Udenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata Kommunua, Kommune Kujalleq, og Advokatforeningen.

Forslaget har endvidere været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal på www.naalakkersuisut.gl.

Der er ved udløbet af høringsfristen modtaget høringssvar fra Departementet for Sundhed, Formandens Departement, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked, SIK, BankNordik samt Grønlands Erhverv.

Høringsmaterialet har ikke givet anledning til bemærkninger.

Efter udløbet af høringsperioden blev der indarbejdet en ny del til forslaget, omhandlende opbevaring af oplysninger om finansielle konti. Tilføjelsen har i perioden 26. juni 2019 til 3. juli 2019 været til høring hos GrønlandsBanken, BankNordik, Grønlands Erhverv, Departementet for Erhverv, Energi og Forskning samt SIK.

Der er ved udløbet af høringsfristen modtaget høringssvar fra Grønlands Erhverv Departementet for Erhverv, Energi og Forskning samt BankNordik.

Grønlands Erhverv bemærker i deres høringssvar, at der i bemærkningerne til § 33 e står bemærkninger til § 33 f.

Naalakkersuisut har ikke fundet fejl i bemærkningerne til forslagets nr. 2. Der er således ikke foretaget ændringer.

I forbindelse med gennemgangen af høringssvarene blev Naalakkersuisut opmærksom på, at Avannaata Kommunia samt Kommune Qeqertalik Tusagassiivik desværre ikke er blevet hørt i forbindelse med forslagets oprindelige udsendelse i høring i april. Der er tale om en beklagelig fejl som skyldes anvendelsen af en ikke opdateret høringsliste.

Det samlede forslag har derfor i perioden 25. juni 2019 til 30. juli 2019 været i høring hos Avannaata Kommunia samt Kommune Qeqertalik Tusagassiivik.

Høringen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser*Til § 1*

Til nr. 1

Til § 18, stk. 5

Efter skatteforvaltningslovens § 18, stk. 1, skal den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter loven, opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal indberettes.

Opbevaringen skal ske efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale.

Efter samme lovs § 18, stk. 4, skal den regnskabspligtige opbevare regnskabsmaterialet i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 5. i skatteforvaltningslovens § 18, hvorefter grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 a, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig, skal opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 a. Skatteforvaltningslovens § 35 a er udmøntet ved Selvstyrets bekendtgørelse nr. 5 af 3. maj 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA og Selvstyrets bekendtgørelse nr. 13 af 30. august 2017 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet.

Forslaget indebærer, at det materiale, der har dannet grundlaget for indberetningen efter disse 2 bekendtgørelser skal opbevares i mindst 5 år efter udløbet af indberetningsfristen efter bekendtgørelserne. Fristen er den 1. maj i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er den 1. maj en lørdag, søndag eller helligdag, er fristen den nærmest følgende hverdag. Tilsvarende skal det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen af, om en given finansiell konto er indberetningspligtig, opbevares i samme periode. Dette materiale dækker over det, der er anvendt ved procedurerne til identifikation af indberetningspligtige konti efter bekendtgørelserne.

Ændringerne sikrer, at Grønland lever op til de internationale standarder på området.

Til nr. 2

Til § 33 e

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 indfører en oplysningspligt til skatteforvaltningen for den som gennem en digital formidlingstjeneste formidler udleje af fast ejendom. Oplysningspligten gælder for den, som har formidlet leje af fast ejendom, uden selv at være part i selve udlejeforholdet.

Oplysningspligten er afgrænset til at omhandle tilfælde, hvor formidleren i tillæg til formidling af udlejen også formidler betalingen for lejen. Det er ikke en forudsætning, at det er samme subjekt, som formidler udlejen og betalingen herfor. Det er tilstrækkeligt, at der er en forretningsmæssig kobling mellem formidlingstjenesten og betalingstjenesten.

Oplysningspligten gælder ikke for hoteller, pensionater og lignende næringsvirksomhed som udelukkende formidler leje af rum, lejligheder i hoteller osv. idet indtægterne fra udleje vil indgå i virksomheden som ordinære driftsindtægter og dermed være omfattet af de almindelige dokumentationskrav i skattelovgivningen.

Formidleren skal give Skatteforvaltningen besked om enhver oplysning som er nødvendig for at skatteforvaltningen kan foretage en korrekt skatteansættelse. Oplysningspligten omfatter blandt andet oplysning om udlejeaftalen og om betalingen for denne til udlejer, herunder antal udlejedøgn samt betalingens omfang.

Oplysningspligten omfatter desuden oplysninger om udlejeren, herunder navn, adresse, cpr nr. eller lignende samt kontonummer, hvortil betaling for lejen er indbetalt. I tillæg til identifikation af den oplysningerne gælder, er det nødvendigt, at den oplysningspligtige identificerer sig selv med navn og cvr.nr.

Oplysningspligten er knyttet til udlejeenheden, og der skal derfor i tillæg til oplysninger om udlejeaftalen, udlejer og formidler indberettes oplysninger for hver enkelt udlejeenhed. Med udlejeenhed menes hver enkelt overnatningsmulighed i fast ejendom som genererer en udlejeindtægt. Oplysningerne skal omfatte ejendommens adresse eller bygningsnummer.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger, at oplysningspligten også gælder for formidlere som opererer gennem andre formidlingskanaler end via digitale platforme, når formidleren eksempelvis indgår aftale om udleje af fast ejendom på vegne af udlejeren, og derigennem forestår betalingen for det udlejede.

Tredjeparter som udelukkende formidler udleje gennem annonceplads eller lignende, uden i sammenhæng hermed at være involveret i gennemførelsen af udlejen, herunder kontakten mellem udlejer og lejer, eller betalingen for lejen, er ikke omfattet af oplysningspligten.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 fastlægger, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse blandt andet kan fastsætte yderligere krav til oplysningspligten, herunder i hvilken form oplysningerne skal afgives.

Til § 33 f

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger, at den der mod vederlag via brætter, digitale platforme eller lignende formidler salg af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl, kunst og husflid, når salget udgør en B-indkomst for erhververen, hvert år skal give skatteforvaltningen oplysning om, hvad der er formidlet, hvem der har modtaget betalingen og hvor stort et beløb erhververen har modtaget m.v.

Oplysningspligten gælder alle, som mod vederlag har formidlet et salg af de pågældende produkter. Foregår salget eksempelvis via et bræt ejet af en kommune, og kommunen modtager en provision for salget, er kommunen indberetningspligtig.

Har formidleren ikke modtaget et vederlag er vedkommende ikke indberetningspligtig. Har en fisker eksempelvis solgt fisk via opslag på et socialt medie uden at det pågældende medie har modtaget betaling herfor er mediet ikke indberetningspligtig.

Som vederlag anses pengebeløb, der erlægges til gengæld for formidling af salg af de pågældende produkter.

Som formidler anses den, som mod vederlag, har formidlet salg af de pågældende produkter.

Oplysningspligten omfatter oplysning om navn, adresse, cpr nr. samt kontonummer hvortil betaling for varerne indbetales til.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse blandt andet kan fastsætte yderligere krav til oplysningspligten, herunder i hvilken form oplysningerne skal afgives.

Til § 2

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2020.